

19 ஆம் நூற்றாண்டில் வந்த சிறந்த நாவல்களான மடேம் பாவாரி – அனா கரினினா இரண்டிலும் திருமண பந்தத்திற்கு அப்பால் உடலுறவில் ஈடுபட்ட பெண்கள் நாவலாசிரியர்களால் கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். ஒரு இடத்தில் ஆசனிக் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றயதில் ரயிலின் முன்தள எப்படுகிறாள். தி.ஜானகிராமன் தனது மோகமுள் நாவலில் வரும் நாயகன் பாபுவாண்டன் ஆரம்பத்தில் உடலுறவு கொண்ட பெண்ணை நதியில் தள்ளி கொலை செய்துவிட்டு மிகுதித் கதையைத் தொடர்கிறார். இவர்கள் மீறும் ஆண்கள். கைநடும் காது செய்ய முடியும். ஆனால் சல்மாவா? சல்மாவின் இரண்டாம் ஜாமங்களில் கதையில் காபிரோடு உடலுறவு கொண்ட பிரதவஸ் என்ற பெண்பெற்ற தாயாலயே வலுக்கட்டாயமாக எலிபாஷாணம் குடிக் கவகைக்கப்பட்டபோது எனக்கு நடுநடு சம அதிர்ந்தது. மற்றய பெண்பாத்துமாவீட்டை விட்டு வாழ்வதற்காக ஓடினாள். இறுதியில் வாகனத்தால் தாக்குப்பட்ட இறப்பதாக வருகிறது. அங்கு சூலமான் ஒழுக்கும் கட்டவளங்கு அல்லாவால் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை என புளகாங்கிதமாகக் கூறுகிறான்.

சல்மாவை தலைபசேயில் அழைத்து “பெண் எழுத்தாளராக இருந்துகொண்டு இப்பிச்செய்துவிட்டீர்களே?” என ஆதங்கத்தோடு கேட்டன. “அதுதானே ரியலிட்டி” என சல்மாவிடமிருந்து பதில் வந்தது. உண்மையான. நாவலுக்கு நம்பும் படியாகவும் அத்துடன் திருப்தியாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பார்கள் (Believability and satisfaction).

சல்மாவின் இரண்டாம் ஜாமங்களில் கதையில் வழமையான கதைப் பின்னலில்லை (Plot). எந்த ஒரு கிளமைக்கூட உம் இல்லை. ஒரு திருமணத்திற்கான ஏற்பாடு ஆரம்பித்து 300 பக்கங்களாகும் மலோகச் செல்கிறது நாவல். பின்பு ஒரு நாளிலே பெரிய காரணம் எதுவாமில்லாமல் தம்பதியரிடம் மன உடவை வருகிறது அதைவிடக் கணவனற்ற இரண்டு பெண்கள் காபிரோடு தொடர்பு வைத்திருந்து உயிரிழக்கிறார்கள். இந்தச் சம்பவங்களைக் கொண்ட ஆறு இஸ்லாமியக் குடும்பங்களின் கதை. முடிவுகூட சிறந்த முடிவில்லை. ஆனால் கதை தொடர்ச்சியாக வந்து இதன் பின்பு சொல்ல எதுவாமில்லை

என்ற வடிவத்தில் முடிகிறது . இதனை In logical exhaustion” என்பார்கள் .

நாவலை வாசிக்கும் போது அதிலிருந்து எதையாவது நாம் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் . அப்படியான ஒரு உணர்வை இந்த நாவல் கொடுக்கிறது . இந்த உணர்வை profluence என்பார்கள் . இதனால் இரண்டாம் ஜாமங்களில் கதையை ஒரு சிறந்த நாவலாக நான் கருதுகிறேன் .

“profluence- By definition – and of aesthetic necessity – a story contains profluence, a requirement best satisfied by a sequence of causally related events, a sequence that can end in only one of two ways: in resolution ... or in logical exhaustion”

பெண்கள் மட்டும் தனித்து வாழும் இந்த உலகத்தில் ஆண்கள் தவேகைகளுக்கு மட்டும் பயன்படுகிறார்கள் என்று ரவிக் குமார் எழுதும் இந்த நாவலுக்கான முன்னுரையில் சொல்லப்படுவது உண்மையைக் கற்புறம்பான விடயம் .

பழக்கம் வாகனத்தில் பழகுவவர் ஓடுவது போல் திரிந்தாலும் அவரைப் பயிற்சியாளரே கட்டுப்படுத்துகிறார் . நாவலில் அதிக ஆண்கள் இல்லாதபோதிலும் ஆண்களே ஓவ்வொரு இடத்திலும் கதையை திருப்புகிறார்கள் . பெண்கள் எல் (L) போட்ட சாரதிகளாக வருகிறார்கள் . மகள் வஹிதாவை யாருக்கு கல்யாணம் முடித்து வகைகவணே டுமென்பதை ஆணாகிய தந்தையே முடிவு செய்கிறார் . இதில் தாயின் கருத்து துச்சமென்புறந்தள்ளப்படுகிறது . யாரை சமீகத்திலிருந்து விலக்குவது என்பதை ஆண்களே தீர்மானிக்கிறது . பெண்களுக்கு உள்ள ஆசைகள் , நிராசைகள் என்பவை பெண்களுக்கு கிடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது .

பெண்கள் தனியாகக் கட்டுமிடத்தில் இப்படியா பசேவார்கள் என நினகைக்கக் கட்டியதாக தனிப்பெண்ணுலகத்தில் பெண்களது பசேசுகள் இருக்கிறது . பெண்கள் தங்களிடையே பாலுணர்வைப் பற்றிய விடயங்களை எந்த தயக்கமுமின்றி பசேசுகிறார்கள் . அப்படியான பசேசுகளை நாவலில் இதுவரை வளிப்படையாக வதை தவர்கள் தமிழலகில் குறைவு . தாய் மகளை ஏசும் இடத்தில் “வீணாய்போன முண்டை, ஒரு பள்ளப் பயசுண்ணிதானா இவளுக்கு கடுசசுது . துலுக்கப் பய கிடகை கல்லயா?”

அதே போல் எனக்கு ஆச்சரியமளித்த விடயம் , இஸ்லாமியர்களிடன் வலை செய்யும் தலித்துக்கள் எப்படி நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை உள்ளே புகுந்து பார்க்கும் போது இந்துக்களும் அவர்களும் அவ்வளவு வித்தியாசம் திரியவில்லை .

“அந்த குடியானவ சனங்க கண்ணுதான பட்டுப்போச்சு , அவளுக்கு நம்ம பொண்டுக உடுத்துகிற சலை நகையைப் பார்த்து விட்ட மச்சுதான் நம்மள உலர்த்தி உட்காரவச்சிருக்க . கபீ ருக்கு கொடுத்து தர்மத்தில் சரோது .”

மக்கிய பாத்திரமாக கரிம் , தலித் சமீகத்தில் உள்ள மாரியாயியை ஊறிய வைப்பாட்டியாக வதை திருக்கிறான் . அவளுக்கு அவனது மனைவி சொஹ்ரா துணியடுத்து கொடுக்கிறான் . ஊரில் எல்லா ஆண்களும் அப்படித்தான் என சமாதானப்படுகிறான் . சொஹ்ராவினது தங்கை கணவனற்றவள் . முன் வீட்டில் உள்ள சிவா என்பவனுடன் உறவு கொண்டதால் எலிப்பாஷாணம் கொடுத்து சொந்தத் தாயால் கொலை

Written by - நட்சேன் (ஆஸ்திரேலியா) -

Monday, 20 April 2020 22:50 - Last Updated Monday, 20 April 2020 22:56

செய்யப்படுகிறாள் .

ஆண் - பணை உறவின சமமற்ற தன்மையை இதை விட அழகாகக் கொண்டு வரமுடியாது.

சுயைது என்ற பாத் திரம் தனது மகனின் மனவையாக வந்தவளைத் தோட்டுப் பசேவதும் , தனது பழைய காம விளையாட்டுகளை அதுவும் இலங்கையில் சிங்களப் பணைகளோடு செய் ததை விவரிப்பது மருமகனான வஹிதாவாக்கு அருவரூப்பகை கொடுத்து. அந்த வீ ட்டை விட்டு தாய் வீ ட்டுக்குப் போக வகை கிறது.

உதாரணமாக " அப்ப நான் எப்படி இருப்பன் தரியுமா? சும்மா உன் புருசன் மாதிரியா சோம்பறேப் பயலா இருப்பனே . கல்யாணமான புதிசில ஒரு மாசத்துக்கு சபியாவை விட்டு துளிகூட நகரமாட்டனேல. பகலும் ராவும் .! அவளுக்கு பத்து வயசுதான் . வயசுக்கு கூட வரலை, அவளுக்கு இருந்தாலும் எனக்கு மனசு கோணாம நடந்துக்குவானா பாரு !. அப்புறம் ஊரில் நிறைய பொம்பிளபை பிள் எனகை பின்னால திரிவாக ! நான் மனைர் கணக்கா இருப்பனோ, அவளுக்களை ஒரு கை பாத் திருவனே "

இந்த நாவலில் எவரும் முக்கிய பாத் திரமில்லை. கிளமைக்ஸில்லை . ஏன் முடிவூ கூட திருப்தியாகவில்லை. ஆனால் நாவல் ஒரு விதத்தில் தற்காலத்தின் ஒரு மானிடவியலின் ஒரு துளி . இஸ்லாமியச் சமூகத்தின் உள்வெளியை, காலுறையை புரட்டி போட்டதுபோல அதனது உள்ளடக்கங்களை எதுவித மறைப்புமின்றி தெளிவாக காட்டுகிறது .

ஐரிஸ் மக்கள் தங்களது முகத்தகை கண்ணாடியில் பார்க்கவேண்டுமென எழுத்தாளர் ஜமேஸ் ஜொய்ஸ் கூறினார் . இந்தக் கூற்று எல்லா மத இனக் குழுக்களும் பொருத்தமான கருத்தாகும் . அதற்கு இந்த நாவல் ஒரு கண்ணடியாக பல காலமிருக்கும் .

இது ஒரு காலச்சுவடு வெளியீ டு

uthayam12@gmail.com